

Попри доведену необхідність використання інноваційних методів у навчанні, значна кількість студентів вважають достатнім метод навчання, що дозволяє їм пасивно слухати предмет і за яким вони гарно будуть підготовлені до випробувань (в протизагу необхідності практичного застосування отриманих знань). Таким чином, деякі викладачі можуть отримати досить високі рейтинги, не використовуючи передових методів у навчанні. Допоки основною метою буде теоретичне вивчення матеріалу і очікування позитивної оцінки в кінці семестру, доти така ситуація залишатиметься незмінною. [3]

Для підвищення якості економічного навчання, можливості випускників ВНЗ ставати конкурентоспроможними фахівцями в галузі економіки не лише в Україні, а й для співпраці за кордоном, і, як наслідок, виходу України на розвинений міжнародний економічний простір, нагальною постає необхідність запозичити освітянський досвід розвинених країн та запровадити ефективні методи навчання студентів, такі як:

- надавати можливість брати участь у міжнародних симпозиумах і конференціях з виїздом за кордон;
- участь студентів у суспільно-економічних проектах, в тому числі міжнародних;
- використовувати нові технології в навчанні, а саме: мультимедіа, відеозаписи, фільми, телепередачі, імітаційні ігри, електронні підручники тощо; студент повинен вдома самостійно переглядати лекцію, а в аудиторії можливе виконання роботи, яка, зазвичай, подавалась студенту для домашнього завдання;

- запроваджувати у навчанні використання інноваційних технологій отримання інформації для того, щоб студент міг перебувати в курсі останніх подій, які відбуваються у сфері світової економіки тощо.

Перелік посилань:

1. Грицуленко С. І. *Методика викладання економічних дисциплін : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.]* / С. І. Грицуленко, Н. Ю. Потапова-Сінько, К. М. Гарбера. К. – Одеса: ОНАЗ ім. О. С. Попова, 2012. – 224 с.

2. Даниэль Уэнтленд *Руководство для определения того, какие методики преподавания использованы в экономическом образовании [Электронный ресурс]*. – Режим доступа: <http://miqa3673.narod.ru/1209.html> – Заголовок з екрана.

3. Ступчук С. М. *Методичні аспекти викладання економіки у вищих навчальних закладах: зарубіжний досвід [Електронний ресурс]* / С. М. Ступчук // *Економіка. Управління. Інновації*. – 2014. – № 2. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2014_2_54 – Заголовок з екрана.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ТЕСТОВОЇ ДІАГНОСТИКИ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ

*О.Й. Жабинець, канд. екон. наук, доцент
ДУ «Інститут регіональних досліджень
імені М.І. Долишнього НАН України», м. Львів*

Сьогодні в системі навчання вищої школи гостро постає проблема ефективності оцінювання знань та умінь студентів. Ця проблема стає особливо актуальною, оскільки система вищої освіти в Україні підлягає реорганізації у відповідності до вимог часу та світових стандартів. Удосконалення системи підготовки висококваліфікованих фахівців вимагає посилення уваги до проблеми контролю знань, в т.ч. в умовах кредитно-модульної системи навчання. Підходи до ефективності оцінки знань студентів повинні розглядатись не тільки з точки зору забезпечення навчальної та контрольної функцій, але також виховної, розвиваючої та методичної.

Сучасна педагогічна наука володіє значною кількістю теоретичних і практичних надбань стосовно педагогічного діагностування навчально-виховного процесу. Одним із методів діагностики знань студентів у вищому навчальному закладі є тестування. Сьогодні тестові завдання включаються до усіх видів семестрового контролю: як поточного, так і підсумкового. При написанні модульних контрольних робіт тестові завдання в обов'язковому порядку подаються разом із теоретичними питаннями та задачами чи ситуаційними завданнями. На даному етапі надзвичайно важливим для викладача є розробка тестів однакової складності для усіх варіантів завдань. Крім того, при складанні тестів важливо визначити наступне: тестові завдання будуть перехресно співпадати із змістом теоретичних питань, чи будуть стосуватись лише тих тем змістового модуля, які не охоплюються теоретичними питаннями, а може варто тестовими завданнями повністю замінити теоретичні питання з метою унеможливлення списування. Важливим є також визначення кількості тестових завдань та їх видів. Усі ці фактори лежать в основі ефективності застосування тестів для оцінки рівня знань та умінь студентів не тільки у завданнях модульного контролю, але й у залікових завданнях чи екзаменаційних білетах, а також у поточному контролі.

Так, у педагогічній літературі виділяють такі основні види тестових завдань: традиційні запитання (або мікротвір), які вимагають від студента достатньо ґрунтовної й повної відповіді; завдання з короткими відповідями, із пропусками й на доповнення; альтернативні завдання; завдання на вибір відповіді та завдання на встановлення зв'язку [1, с. 148]. У формі тестів можна також подати нескладні (на 1-2 дії) задачі. Різноманітність видів тестових завдань дозволяє викладачеві якісніше продіагностувати рівень знань студентів та виявити ключові помилки чи прогалини у пройденому матеріалі.

Вважаємо, що перспективним напрямом розвитку тестової діагностики навчальних досягнень студентів є впровадження інформаційних технологій у процес контролю та оцінки засвоєних умінь та навичок. Дуже часто у вищих навчальних закладах освіти оцінка рівня знань здійснюється на основі суб'єктивних вимог викладача, однак автоматизація процесу оцінки здатна суттєво знизити роль суб'єктивного фактору. Окрім того, комп'ютерне тестування:

- дозволяє в найкоротший термін перевірити знання великої групи студентів;
- позбавляє викладача від рутинної роботи з перевірки письмових контрольних (модульних, залікових, екзаменаційних) робіт;
- надає можливість встановити граничний час на виконання кожного тестового завдання;
- забезпечує диференційованість оцінки знань студентів з різним рівнем підготовки.

Водночас, маючи значну кількість переваг, комп'ютерне тестування не позбавлене і певних недоліків. Так, при такому оцінюванні не враховуються індивідуальні психологічні особливості студентів, зокрема швидкість мислення й особливості уваги, а також градація завдань за складністю під час випадкового добору тестів, тому не завжди надає студентам рівні умови для виконання завдань [2, с. 5]. На нашу думку, введення комп'ютерної діагностики знань студентів повинно стати доповненням до традиційних методів контролю та сприяти усуненню можливостей упередженого ставлення викладача до студентів.

Перелік посилань:

1. Гнезділова К.М. *Діагностика навчальних досягнень студентів: проблеми та перспективи* / К.М. Гнезділова // *Теорія змісту, організації та управління навчально-виховним процесом*. – 2009. – № 10. – С. 146-151.
2. Адамова І. *Тестування як форма контролю та діагностики знань студентів* / І. Адамова, К. Багрій // *Витоки педагогічної майстерності*. – 2012. – Вип. 9. – С. 3-6.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО КОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ З ЕКОНОМІКИ В ГУМАНІТАРНИХ ВУЗАХ

Л.В. Заглинська, канд. екон. наук, доцент

Т.В. Гоголь

Рівненський державний гуманітарний університет

В умовах активізації інтерактивних методів навчання, зростають вимоги до рівня компетентностей, практичних навичок та стану готовності до майбутньої професії. В зв'язку з цим зростає необхідність пошуку нових підходів, поряд з традиційними, до контролю навчальних досягнень. Перед педагогами, які застосовують сучасні методи навчання, постає проблема переосмислення критеріїв оцінювання навчальних досягнень студентів та форм їх контролю. Наприклад, використовуючи інтерактивні методи навчання необхідно враховувати здатність студента відстоювати свою думку або аргументувати свою позицію під час дискусії чи дебатів. Отже, оцінювання повинно базуватися саме на цих важливих уміннях, а не лише на оцінюванні здатності студента запам'ятовувати та відтворювати фрагменти інформації.

Традиційними в гуманітарних вузах є такі види контролю: вхідний, який проводиться перед вивченням нового предмету з метою визначення рівня підготовки студентів; поточний контроль – проводиться на всіх видах аудиторних занять, основним завданням є перевірка рівня підготовки студентів за визначеною темою. Він забезпечує зворотній зв'язок між викладачами та студентами. Поточний контроль проводиться у формі усного опитування, письмового-експерт контролю, виступів при обговоренні теоретичних питань, а також у формі комп'ютерних тестувань; рубіжний контроль, який проводиться після вивчення логічно завершеної частини навчальної програми дисципліни змістового модуля. Він є необхідним при модульно-рейтинговій технології навчального процесу; підсумковий модульний контроль – забезпечує оцінку результатів певного освітньо-кваліфікаційного рівня, проміжних та заключному етапах їх навчання; державна атестація; самоконтроль, призначений для самооцінки студентами якості з економічних дисциплін; кафедральний, факультетський та ректорський контроль.